

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

AGRO MARTINICE s. r. o.,
se sídlem Martinice 1, 262 72 Březnice
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Kokešem,
se sídlem Na Flusárně 168, 261 01 Příbram

proti
žalovanému

Ministerstvo zemědělství
se sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 9. 6. 2021, č. j. MZE-30875/2021-11181

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím Ministra zemědělství ČR, č. j. MZE-30875/2021-11181 ze dne 9. 6. 2021, které bylo žalobkyni doručeno dne 10. 06. 2021, byl zamítnut rozklad žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, č. j. 54251/2020-MZE-14113 ze dne 6. 4. 2021, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně jako žadatele ze dne 14. 10. 2020 o obnovu sporného řízení ve věci sporu z Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova 2014 – 2020, reg. č. 17/004/0641a/120/000147, ukončeného rozhodnutím Ministerstva zemědělství ze dne 15. 7. 2020, č. j. 36678/2020-MZE-14113.
2. Žalobkyně s tímto rozhodnutím nesouhlasí, a proto podala správní žalobu, kterou napadá rozhodnutí žalovaného v plném rozsahu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně namítá zejména nedůvodnost napadeného rozhodnutí a neoprávněné omezení práv žalobkyně, kdy žalovaný svým rozhodnutím zasahuje do práv žalobkyně, neboť žalovaný zamítl rozklad žalobkyně, ačkoliv nebyly splněny podmínky pro vydání takového rozhodnutí. Žalobkyně se domnívá, že napadeným rozhodnutím žalovaného byla zásadním způsobem zkrácena na svých právech, a proto podává tuto žalobu.
4. Dále v žalobě žalobkyně uvádí že nemůže souhlasit s argumentací žalovaného uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Taktéž uvádí, že napadené rozhodnutí nemůže obstát, neboť bylo vydáno v rozporu s platnými právními předpisy.
5. Napadené rozhodnutí žalovaného je dle žalobkyně v přímém rozporu s Nařízením Komise (EU) č. 651/2014 (dále jen „nařízení GBER“), neboť žalovaný sice na toto nařízení odkazuje, ale zcela nepochopitelně ignoruje jeho obsah. Pravidla PRV pro 4. kolo příjmu žádostí hovoří o nové provozovně mimo jiné v případě: *„Žadatel k okamžiku podání Žádosti o dotaci nevykonával žádnou nezemědělskou podnikatelskou činnost a realizace projektu mu umožní nezemědělskou podnikatelskou činnost zahájit a provozovat. „Novou provozovnu lze založit i tam, kde se již provozovna příjemce podpory nachází za podmínky, že bude vykonávat odlišnou ekonomickou činnost, vymezenou jinou sekcí či oddílem CZ-NACE.“* Nařízení GBER uvádí ve svém čl. 2 odst. 50) následující: *„stejnou nebo podobnou Činností se rozumí Činnosti zařazené do stejné třídy (Čtyřmístný Číselný kód) statistické klasifikace ekonomických Činností NACE Revize 2, která vyplývá z nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) Č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických Činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) A. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech“.*
6. Dle žalobkyně nařízení GBER tedy jednoznačně považuje projekty žalobkyně, přijaté ze strany SZIF v rámci 2. a 4. kola PRV, zařazené do jiné třídy jako projekty s odlišnou ekonomickou činností. Dochází tak k naplnění definice Založení nové provozovny dle Pravidel PRV.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

7. Žalobkyně dále argumentuje, že celý případ byl v minulosti projednán Přezkumnou komisí, která však nezohlednila argumenty žalobkyně, kdy tedy žalobkyně požádala o stanovisko věcně příslušný správní orgán, kterým je Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, kdy toto ministerstvo vydalo dne 19. 07. 2019 stanovisko pod č.j. MPO 58095/2019, z něž dle žalobkyně jasné a jednoznačně vyplývá, že nebyly splněny podmínky pro ukončení administrace žádosti o dotaci, neboť se jedná o založení nové provozovny.
8. Žalobkyně má za to, že předloženými důkazy bylo prokázáno, že se v rámci předloženého projektu jednalo o založení nové provozovny.
9. Navíc, jak dle žalobkyně dokládají důkazy jí předložené v průběhu celého řízení, vymezení provozovny a její samostatnosti nespadá do kompetence SZIF či MZe, ale do kompetence jiného správního úřadu. SZIF a MZe tak svým postupem zcela protizákonně porušují zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů a rovněž zasahují do právní jistoty žalobkyně, neboť žalobkyně postupovala v souladu se stanoviskem Ministerstva průmyslu a obchodu, kdy SZIF a MZe toto stanovisko a výklad Ministerstva průmyslu a obchodu zcela svévolně prohlásily za irelevantní, kdy toto žalobkyně považuje za zcela neoprávněný postup, který zkracuje práva žalobkyně.
10. Z uvedených skutečností vyplývá, dle žalobkyně, že napadené rozhodnutí žalovaného je věcně nesprávné, neboť žalobkyně ve své žádosti o obnovu sporného řízení uvedla nové skutečnosti, které jsou žalobkyni ku prospěchu a odůvodňují jiné řešení otázek.
11. Žalovaný ve svém vyjádření zopakoval, že námitky uplatňované žalobcem, respektive tvrzené nové skutečnosti, byly vzneseny již v průběhu sporného řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím Ministerstva zemědělství ze dne 15. 7. 2020, č.j. 36678/2020-MZE-14113 (dále jen „rozhodnutí č.j. 36678/2020-MZE-14113“). Nejedná se tak o neznámé skutečnosti nebo důkazy, které by nebylo možné uplatnit v původním řízení. Navíc žalobcem tvrzené skutečnosti nebyly a nejsou způsobilé k tomu, aby řešená věc v rámci sporného řízení ukončeného rozhodnutím ve sporu byla posouzena jinak.
12. Žalovaný zopakoval, že z obsahu rozhodnutí č.j. 36678/2020-MZE-14113, jakož i z napadeného rozhodnutí, jasné vyplývá, že žalovaný opakovaně vyložil, proč se v daném případě nemůže jednat o naplnění definice „nové provozovny“.
13. Žalovaný nemůže souhlasit s tím, že rozhodnutí jsou v rozporu s nařízením GBER, neboť čl. 2 odst. 50 nařízení GBER (s názvem „Definice“) definuje „stejnou nebo podobnou ekonomickou činnost (čtyřmístný číselný kód),“ žalobce však porušil podmínku „počáteční investice“, jejíž definice je uvedena v čl. 2 odst. 49 nařízení GBER, a v které není žádná zmínka o „stejně nebo podobné činnosti“. V Pravidlech (k jejichž plnění se žalobce zavázal), v Příloze 13 (Metodika pro stanovení kategorie provozovny) je explicitně uvedeno: „Novou provozovnu lze založit i tam, kde se již provozovna příjemce podpory nachází za podmínky, že bude vykonávat odlišnou ekonomickou činnost, vymezenou jinou sekci či oddílem CZ-NACE“, což nebylo ze strany žalobce splněno, neboť oba projekty (tj. z 2. i ze 4. kola) jsou vymezeny stejným oddílem CZ-NACE, a to C16 – Zpracování dřeva (jak bylo již v napadeném rozhodnutí uvedeno). Žalobce se tak svou námitkou o „stejně nebo podobné ekonomické činnosti (čtyřmístný číselný kód)“ odkazuje zcela nesprávně.

14. Žalovaný také zdůrazňuje, že tyto závěry byly potvrzeny rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 11 A 87/2020 - 38 ze dne 31. 3. 2021.
15. K další námitce stran stanoviska Ministerstva průmyslu a obchodu k zakládání nových provozoven žalovaný uvádí, že podmínka počáteční investice vychází z nařízení GBER, kterým se poskytování dotací na projekty operace 6.4.1 Investice do nezemědělských činností řídí. Nelze tedy považovat vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu uvedené v návrhu na zahájení sporného řízení k definici provozoven dle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, za vyhovující a přiléhavou argumentací pro splnění podmínky počáteční investice, když definici počáteční investice obsahuje právě výše zmíněný čl. 2 odst. 49 nařízení GBER. Nad to, i tato otázka byla rozsudkem vyřešena.
16. Žalovaný má tedy za to, že bylo dostatečně prokázáno, že v tomto případě nemohla být poskytnuta dotace na založení nové provozovny, jelikož se v tomto případě nejedná o novou provozovnu v souladu s Pravidly.
17. Žalovaný závěrem konstatuje, že žalobce v žádosti o obnovu řízení neuvedl žádné nové skutečnosti a pouze opakuje již vypořádané námitky, a to i výše zmíněným rozsudkem. Dle žalovaného je i z žaloby samotné zjevné, že žalobce polemizuje s meritorním posouzením věci samé a nikoliv ohledně údajných nových důkazů.

III.

Posouzení žaloby

18. Žaloba byla městskému soudu doručena 15. 7. 2021, a byla tedy podána v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal podle § 65 s. ř. s. v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
19. Žaloba není důvodná.
20. Žalobkyně v žalobě uvedla, že „ve své žádosti o obnovu sporného řízení uvedla nové skutečnosti, které jsou žalobkyni ku prospěchu a odůvodňují jiné řešení otázek.“
21. Dle § 100 odst. 1 písm. a) s. ř. „Řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže
 - a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
 - b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázek, jež byla předmětem rozhodování.“
22. Městský soud však ani po zevrubném prostudování žaloby i následujících vyjádření žalobkyně nedokázal zjistit, které jsou to ony nově najevo vyšlé skutečnosti, které by byly důvodem pro obnovu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

23. Podle rozhodnutí NSS ze dne 30. 9. 2003, č. j. 6 A 63/2002-40, „*Smyslem institutu obnovy řízení podle § 62 odst. 1 písm. c) správního řádu je nové projednání věci za situace, kdy účastník řízení až po uplynutí lhůty pro podání odvolání nebo až po proběhnuvším odvolacím řízení, případně poté, kdy nabylo právní moci správní rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné, zjistí, že procesní pochybení správního orgánu mohlo vést k vydání rozhodnutí v jeho neprospěch.*“ Obdobně v rozhodnutí z 30. 6. 2004 (obě rozhodnutí sice ještě vycházela z původní úpravy, jejich závěry jsou však v daném případě plně použitelné i v současnosti), č. j. 6 A 176/2002-75, je obnova řízení možná „*pro nové skutečnosti nebo důkazy se obnovuje správní řízení dle ustanovení § 62 odst. 1 písm. a) správního řádu jen za předpokladu, že vyšly najevo po právní moci rozhodnutí a že je účastník v původním řízení buď vůbec neznal, nebo je bez své viny nemohl uplatnit...*“
24. Obnova řízení je na rozdíl od úpravy přezkumného řízení určena primárně k nápravě skutkových nesprávností. Podstatným rysem obnovy řízení je to, že umožňuje z důvodu skutkových omylů zjištěných až po právní moci rozhodnutí znovu rozhodnout ve věci samé a prolomit tak překážku věci rozhodnuté. V řízení o povolení obnovy se tedy nepřezkoumává zákonnost a správnost původního rozhodnutí, ale je nutné posoudit otázku, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé anebo jiné zákonem vymezené skutečnosti způsobují nedostatky ve zjištění skutkového stavu a zda ve spojení s důkazy již provedenými ve věci mohou mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí, tj. odůvodňují jiné pro účastníka řízení příznivější rozhodnutí, než které bylo původně vydáno, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 21. 9. 2011 č. j. Konf 65/2010-21.
25. Další důvody, které by mohly svědčit pro obnovu řízení (nepravdivost dosud provedených důkazů nebo zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí v řízení, které má být obnoveno) žalobkyně neuvádí, a ani soud je rovněž v daném případě neshledává.
26. Soud musí dát za pravdu žalovanému, který ve svém vyjádření uvádí, že žalobkyně neuvádí žádné důvody, proč by mělo dojít k obnově řízení.
27. Žalobkyně pouze replikuje a přejímá důvody a námitky, dle nichž je původní rozhodnutí v řízení, které by mělo být obnoveno, a v jehož důsledku nebyla žalobkyni poskytnuta dotace, nezákonné. Tyto důvody nejen že opakuje v celém řízení o obnově, ale rovněž byly už posuzovány v původním řízení, i v jeho soudním přezkumu, jak vyplývá z rozhodnutí tohoto soudu z 31. 3. 2021, č. j. 11 A 87/2020-38.
28. V této souvislosti soud považuje za svou povinnost podotknout, že obnova řízení není institutem, díky němuž by žalobce mohl bojovat proti již pravomocnému, dokonce soudně přezkoumanému rozhodnutí, se kterým nesouhlasí. Dokonce i pokud by původní rozhodnutí bylo například zmatečné, je nutné proti němu brojit řádným opravným prostředkem, případně pak správní žalobou, ale nikoliv obnovou řízení.
29. Jelikož žalobkyně neuvedla žádné důvody, na jejichž základě by bylo možné přistoupit k obnově řízení, soud tak nemá jinou možnost než žalobu zamítnout.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Městský soud v Praze tedy dospěl na základě všech shora uvedených skutečností k závěru, že žaloba není důvodná a podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce neměl v řízení úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..